

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 19 lipca 1977 r.

Nr 23

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

98 — z dnia 11 lipca 1977 r. w sprawie wart przeciwpożarowych 201

ROZPORZĄDZENIA:

99 — Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 30 czerwca 1977 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia w spółdzielczych zakładach usługowych 202

100 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 7 lipca 1977 r. w sprawie kwalifikowania kandydatów na niektóre stanowiska w zakładach społecznych służby zdrowia 205

OBWIESZCZENIE

101 — Ministra Obrony Narodowej z dnia 4 lipca 1977 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o dyscyplinie wojskowej oraz o odpowiedzialności żołnierzy za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenia honoru i godności żołnierskiej 207

98

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lipca 1977 r.

w sprawie wart przeciwpożarowych.

Na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) i art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 29 listopada 1972 r. o funduszu gminnym (Dz. U. Nr 49, poz. 313) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązek pełnienia wart przeciwpożarowych przez osoby fizyczne może być wprowadzany przez gminne rady narodowe (rady narodowe miast i gmin) w okresie od 1 marca do 31 października.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może być wprowadzony na obszarze całej gminy albo w poszczególnych miejscowościach:

- 1) o dużym zagrożeniu pożarowym, gdzie występuje zwarta i palna zabudowa, jeżeli co najmniej 30% budynków jest krytych materiałami łatwo zapalnymi lub jeżeli istnieje niebezpieczeństwo szybkiego rozprzestrzenienia się pożaru i zagrożenia życia ludzkiego oraz dóbr materialnych,
- 2) w związku z zagrożeniem pożarowym powstałym w wyniku długotrwałej suszy lub prowadzenia prac żniwno-omłotowych albo nasilenia prac polowych.

§ 2. Gminne rady narodowe (rady narodowe miast i gmin):

- 1) w uchwale wprowadzającej obowiązek pełnienia wart przeciwpożarowych określają miejscowości, na których terenie wprowadza się ten obowiązek, okres, na jaki wprowadza się warty, z zaznaczeniem, czy jest to warta

pełniona w dzień, czy w nocy, a ponadto — jeżeli liczba osób zobowiązanych do pełnienia wart przeciwpożarowych nie zapewnia należytego wypełnienia tego obowiązku — udzielają naczelnikom gmin (miast i gmin) zezwolenia na zatrudnienie wartowników;

- 2) ustalają regulamin organizowania i pełnienia wart przeciwpożarowych, który powinien w szczególności określać:
  - a) godziny pełnienia warty przeciwpożarowej,
  - b) szczegółowe czynności osób pełniących wartę przeciwpożarową,
  - c) znaki rozpoznawcze dla osób pełniących wartę przeciwpożarową;
- 3) podają treść regulaminu do publicznej wiadomości w sposób przyjęty na terenie gminy lub miejscowości.

§ 3. Obowiązek pełnienia warty przeciwpożarowej może być nałożony na właściciela (posiadacza) nieruchomości lub na jednego z członków jego rodziny wspólnie z nim zamieszkałego, z wyłączeniem osób wymienionych w art. 12 ust. 3 ustawy o ochronie przeciwpożarowej.

§ 4. 1. Umowę o pracę ze stałym wartownikiem zawiera naczelnik gminy (miasta i gminy).

2. Stałemu wartownikowi przysługuje wynagrodzenie zasadnicze ustalone w stawce godzinowej określonej w przepisach w sprawie najniższych wynagrodzeń zasadniczych stosowanych w uspołecznionych zakładach pracy. Stawka ta może być zwiększona o 50%.

3. Do stałego wartownika mają odpowiednie zastosowanie przepisy w sprawie czasu pracy i zasad wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu.

4. Za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze nocnej przysługuje stałemu wartownikowi dodatek nocny w wysokości 15% godzinowej stawki.

5. Wynagrodzenie wartownika jest wolne od podatku od wynagrodzeń i składki na cele emerytalne.

§ 5. 1. W razie zatrudnienia stałych wartowników osoby fizyczne zobowiązane do pełnienia warty przeciwpożarowej ponoszą w zamian za osobiste jej pełnienie świadczenia pieniężne na pokrycie kosztów zatrudnienia wartowników — proporcjonalnie do obowiązku pełnienia przez nie warty i wysokości wynagrodzenia wartowników.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, są obowiązane wykonać świadczenia pieniężne w terminie i w wysokości ustalonych przez naczelnika gminy (miasta i gminy) w urzędzie gminy (miasta i gminy).

3. Nie wykonane świadczenia pieniężne podlegają ściąganiu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 6. 1. Świadczenia pieniężne, o których mowa w § 5 ust. 1, zalicza się na dochody funduszu gminnego.

2. Koszty związane z zatrudnieniem stałych wartowników nie mogą przekroczyć wysokości wpływów uzyskanych z tytułu świadczeń pieniężnych osób zobowiązanych.

§ 7. Sołtys, z upoważnienia naczelnika gminy (miasta i gminy), w porozumieniu z komendantem gminnym straży pożarnych, ustala:

- 1) środki i sposoby alarmowania,
- 2) trasy obchodów wartowników,
- 3) liczbę i imienną listę osób (wartowników) wyznaczonych na każdą wartę przeciwpożarową.

§ 8. Do obowiązków osób pełniących wartę przeciwpożarową (stałych wartowników) należy w szczególności:

- 1) obserwowanie zabudowań i przyległego terenu,
- 2) zwracanie uwagi mieszkańcom miejscowości i osobom przebywającym na jej terenie na niebezpieczeństwo powstania pożaru,
- 3) niezwłoczne zaalarmowanie osób znajdujących się w objętych lub zagrożonych pożarem budynkach, mieszkańców miejscowości, najbliższej jednostki straży pożarnej lub organu Milicji Obywatelskiej albo sołtysa,
- 4) przystąpienie do likwidacji pożaru.

§ 9. Kontrolę pełnienia warty przeciwpożarowej organizuje naczelnik gminy (miasta i gminy).

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. w sprawie zasad powoływania wart przeciwpożarowych (Dz. U. Nr 52, poz. 250).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Szydłak

99

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 30 czerwca 1977 r.

w sprawie obliczania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia w spółdzielczych zakładach usługowych.

Na podstawie art. 17 ust. 7 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 38, poz. 225, z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i 117, Nr 47, poz. 280 i Nr 50, poz. 321, z 1975 r. Nr 45, poz. 232, z 1976 r. Nr 40, poz. 235 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43) oraz art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 119, z 1972 r. Nr 11, poz. 81, z 1974 r. Nr 39, poz. 231 i Nr 47, poz. 280) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub spółdzielczej umowy o pracę w prowadzonych na zasadach ryczałtowanego rozrachunku zakładach usługowych spółdzielni zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy, w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” i w Centralnym Związku Spółdzielni Spółdzielców „Społem”.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do młodocianych pracowników zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego.

§ 2. 1. Miesięczne zarobki z tytułu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy, przyjmowane do obliczenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz świadczeń pieniężnych z tego ubezpieczenia, ustala się w formie ryczałtów. Kwoty ryczałtów określa załącznik do rozporządzenia.

2. W razie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy kwotę ryczałtu, o której mowa w ust. 1, zmniejsza się proporcjonalnie do czasu pracy ustalonego w umowie.

§ 3. 1. Na wniosek osoby, o której mowa w § 1 ust. 1, zarząd spółdzielni może podwyższyć kwotę ryczałtu ustalonego stosownie do § 2, nie więcej jednak niż o 100%.

2. W razie podwyższenia kwoty ryczałtu (ust. 1) podstawę wymiaru emerytury lub renty stanowi przeciętny miesięczny zarobek ustalony w formie ryczałtu z okresu ostatnich 5 lat zatrudnienia, a jeżeli zatrudnienie trwało krócej — z faktycznego okresu zatrudnienia.

3. W razie podwyższenia ryczałtu (ust. 1) podstawę wymiaru zasiłków z ubezpieczenia społecznego stanowi przeciętny miesięczny zarobek ustalony w formie ryczałtu z okresu ostatnich 12 miesięcy zatrudnienia, a jeżeli zatrudnienie trwało krócej — z faktycznego okresu zatrudnienia.